

KTOŹKOLI (2) *pron*

N kt(o)żkoli (2).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Zaimek „kto” wzmocniony partykułą „-ż(e)” w połączeniu z partykułą uogólniającą „-koli”:

1. *Uogólniający: ktokolwiek, obojętne kto. Wprowadza jako orzecznik nawiasową uwagę, luźno związaną z kontekstem (1) : krol rżekł: Ktożkoli/ á odkądkolwiek iefth/ prze thę służbę którą nam dziś vczyńił dayćie iemu fuknią HistRzym 12v.*

2. *Nieokreślony: ktoś (1) :*

W połączeniu z partykułą „-by” nadaje zdaniu odcień czasowo-warunkowy: gdy, gdyby ktoś (1): mi thesz gdi tho [posłuszeństwo syna króla Jana] pośnamy ktozkolibi yemv krziwdę działacz chciał nietak yako yego ale yako swey bronicz bedziemi LibLeg 10/69.

Cf KTOŹKOLE, **KTOŹKOLWIEK**

KK